

1. Het verloop van de procedure

Bij beroepschrift met bijlagen, ingekomen 13 mei 2006, komt appellant in beroep bij deze Commissie tegen het bestuursbesluit tot verlenging van zijn schorsing, hem meegedeeld bij schrijven van 19 april 2006.

Bij schrijven van 26 april 2006 zendt verweerster haar verweerschrift met bijlagen in.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Eindhoven op 19 mei 2006 alwaar zijn verschenen:

- appellant in persoon bijgestaan door zijn gemachtigde;
- verweerster in de personen van, bestuursmanager, bijgestaan door haar gemachtigde.

Partijen hebben de zaak nader mondeling toegelicht en vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van de schriftelijke stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

Nu een lid van de Commissie gekozen door de organisatie van instellingsbesturen verhinderd was aanwezig te zijn, zal het lid jongste in leeftijd van de leden gekozen door de vakorganisatie zich bij de beraadslaging van stemming onthouden.

2. De vaststaande feiten

Bij brief van 13 maart 2006 wordt de verlening van de schorsing aangezegd. Na gevoerd verweer is de schorsing van appellant verlengd.

De inhoud van de verlenging van de schorsing luidt als volgt:

Op 13 april jl. heeft u namens uw cliënt, appellant, verweer gevoerd tegen de voorgenomen verlenging van de schorsing. Het bestuur ziet in het verweer geen reden om de schorsing van uw cliënt niet te verlengen. Dit betekent dat het bestuur appellant hierbij schorst in het belang van de instelling op grond van artikel F2.6 lid 2 sub e voor de duur van drie maanden. Hieronder is de termijn van de spoedschorsing inbegrepen. De schorsing duurt derhalve in beginsel tot en met 13 juni. Eventueel kan deze schorsing worden verlengd voor ten hoogste 3 maanden.

Ter toelichting hierop dient het volgende.

De ouders van de betreffende leerling hebben op 9 maart jl. aangegeven dat zij vermoeden dat appellant hun zoontje seksueel heeft misbruikt. De gedragingen zouden bestaan uit onzedelijke betasting. Indien dit vermoeden juist blijkt te zijn dan is dit een zeer ernstige zaak.

Het bestuur sluit op voorhand niet uit dat de klacht gegrond is. In het verleden (oktober 2002) is er ook een dergelijke beschuldiging aan zijn adres geuit, hoewel dit toen niet is bewezen.

Het bestuur heeft na de klacht van 9 maart direct aangekondigd dat zij deze klacht grondig laat uitzoeken. Zij is van oordeel dat het prudent is om appellant gedurende het onderzoek te schorsen en geschorst te houden totdat er meer duidelijkheid over de feiten is gekomen. Ook heeft zij uit vanuit het oogpunt van transparantie de andere ouders hierover zakelijk geïnformeerd.

Het bestuur hecht eraan te benadrukken dat er sprake is van een ordemaatregel en niet van een disciplinaire maatregel. Indien blijkt dat de klacht ongegrond is dan zal de schorsing direct worden ingetrokken en appellant naar vermogen worden gerehabiliteerd.

Het bestuur is het niet eens met uw stellingen dat er sinds 13 maart geen onderzoek is verricht en dat het betrekkelijk eenvoudig is om vast te stellen dat de klacht ongegrond is. Het bestuur stelt voorop dat beschuldigingen van onzedelijke betasting naar hun aard juist zeer moeilijk zijn vast te stellen, te meer wanneer het betreffende kind pas vijf jaar is. Het kind wordt momenteel overigens onderzocht door een kinderpsycholoog.

Zoals in dit soort zaken gebruikelijk is, heeft het bestuur een externe vertrouwenspersoon met ervaring ingeschakeld die deze zaak onderzoekt. Het bestuur heeft van haar vernomen dat er op korte termijn -hoogstwaarschijnlijk nog deze week -een klacht wordt ingediend bij de landelijke klachtencommissie. Ook twee andere ouders zijn voornemens om dergelijke klachten in te dienen.

Het bestuur begrijpt dat het in het belang van appellant is dat er zo snel mogelijk duidelijkheid komt. Het bestuur zal dan ook nauwgezet de voortgang in het onderzoek bewaken. Uiteraard zal onderdeel van het onderzoek zijn dat alle betrokken –waaronder collega's, ouders en appellant zelf -worden ondervraagd ten aanzien van de feiten.

Het bestuur betreurt het dat de communicatie met appellant over het onderzoek en de gebruikelijke schoolzaken te wensen overlaait. Het bestuur zal zich ervoor inspannen dit

te verbeteren en zal hierover afspraken maken met de directeur van de school.

Een proces-verbaal van het verweer treft u hierbij aan. Ik verzoek u dit proces-verbaal door uw cliënt te laten ondertekenen en aan mij te retourneren.

3. Het oordeel van de Commissie

Artikel F2.7 lid 2 sub e CAO-PO luidt als volgt: *de werkgever kan de werknemer schorsen e. in andere gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert voor ten hoogste 3 maanden, daaronder begrepen de termijn genoemd in lid 1. Deze termijn van 3 maanden kan ten hoogste één keer met 3 maanden worden verlengd.*

Appellant is het met de tegen hem geuite beschuldigingen volstrekt oneens. Hij maakt dan ook ernstig bezwaar tegen de verlenging van de schorsing. Er is in het geheel geen sprake geweest van enige seksueel misbruik van 1 of 3 kinderen. Bovendien is de beschuldiging niet onderbouwd of bewezen. De schorsing schaadt appellant ernstig, zowel privé als professioneel. Appellant gaat zeer gebukt onder de valse beschuldiging, temeer nu vrijwel iedereen op de hoogte is van de situatie. Appellant verzoekt om

ongegrondverklaring van de verlening van de schorsing. Verweerster stelt daar tegenover dat sprake is van ernstige beschuldigingen tegen appelland omtrent seksueel misbruik met een aan hem toevertrouwde minderjarige leerlingen. De zaak is inmiddels in onderzoek bij de vertrouwenspersoon en de Stichting Gebleken is hoezeer de school en haar maatschappelijke omgeving door dit soort beschuldigingen worden beroerd. De ouders hebben melding bij de politie gedaan. Het is zowel in het belang van de school als van de docent dat de docent niet op de school komt. Voorshands wenst verweerster de resultaten van het onderzoek af te wachten.

De Commissie kan, door het ontbreken van enig onderzoeksresultaat, in het geheel niet beoordelen of de ernstige beschuldigingen tegen appelland enige grond hebben. Gelet op alle omstandigheden van het geval, waaronder aard en de ernst van de beschuldigingen, kan de Commissie echter ook niet bij voorbaat oordelen, dat de beschuldigingen iedere grondigheid missen.

De Commissie wijst in dit verband naar het bepaalde in artikel 4a Wet op het primair onderwijs, welk artikel als volgt luidt:

1. Indien het bevoegd gezag op enigerlei wijze bekend is geworden dat een ten behoeve van zijn school met taken belast persoon zich mogelijk schuldig maakt of heeft gemaakt aan een misdrijf tegen de zeden als bedoeld in Titel XIV van het Wetboek van Strafrecht jegens een leerling van de school, treedt het bevoegd gezag onverwijld in overleg met de vertrouwensinspecteur, bedoeld in artikel 6 van de Wet op het onderwijstoezicht
2. Indien uit het overleg, bedoeld in het eerste lid, moet worden geconcludeerd dat er sprake is van een redelijk vermoeden dat de desbetreffende persoon zich schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf als bedoeld in het eerste lid jegens een leerling van de school, doet het bevoegd gezag onverwijld aangifte bij een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 127 juncto artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, en stelt het bevoegd gezag de vertrouwensinspecteur daarvan onverwijld in kennis. Voordat het bevoegd gezag overgaat tot het doen van aangifte, stelt het de ouders van de betrokken leerling, onderscheidenlijk de betreffende ten behoeve van de school met taken belaste persoon, hiervan op de hoogte
3. Indien een personeelslid op enigerlei wijze bekend is geworden dat een ten behoeve van de school met taken belast persoon zich mogelijk schuldig maakt of heeft gemaakt aan een misdrijf als bedoeld in het eerste lid jegens een leerling van de school, stelt het personeelslid het bevoegd gezag daarvan onverwijld in kennis

Verweerster stelt dat zij nog geen aangifte bij de politie heeft gedaan zulks in overleg met de vertrouwenspersoon en de vertrouwensinspecteur, omdat er nog geen redelijk vermoeden ten aanzien van appelland bestaat.

De Commissie is van oordeel dat op dit moment de schorsing nog gerechtvaardigd is te achten (het bestuur heeft in redelijkheid tot het besluit tot verlenging van de schorsing kunnen komen). Hierbij wordt mede in aanmerking genomen dat na de spoedschorsing op basis van 1 klacht er nog een tweetal nieuwe klachten zijn bijgekomen. Verweerster dient er echter rekening mee te houden dat een aangifte als bedoeld in het artikel als hiervoor geciteerd bedoeld niet te lang op zich mag laten wachten. De belangen van appelland dienen bij verder uitstel steeds zwaarder te wegen.

4. De beslissing

De Commissie voornoemd,

rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 19 mei 2006 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, mr. H.P.H. van Griensven, F.A.J. van Moorsel en mr. G.M.J. Prick, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.